

Dokument z posiedzenia

7.9.2015

B8-0842/2015

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczeń Rady i Komisji

zgodnie z art. 123 ust. 2 Regulaminu

w sprawie migracji i sytuacji uchodźców
2015/2833 (RSP)

Richard Howitt, Birgit Sippel, Claude Moraes, Sylvie Guillaume, Vincent Peillon, Josef Weidenholzer, Juan Fernando López Aguilar, Miriam Dalli, Patrizia Toia, Silvia Costa, Marlene Mizzi, Luigi Morgano, Kashetu Kyenge, Christine Revault D'Allonnes Bonnefoy, Tonino Picula, Miltiadis Kyrkos, Elly Schlein, Flavio Zanonato, Daniele Viotti, Evelyne Gebhardt, José Blanco López, Eric Andrieu, Tanja Fajon, Marju Lauristin, Mercedes Bresso, Enrico Gasbarra, Udo Bullmann, Ana Gomes, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Afzal Khan, Simona Bonafè, Nikos Androulakis, Brando Benifei, Maria Arena, Pedro Silva Pereira, Pervenche Berès, Derek Vaughan, Andi Cristea, Maria Noichl, Liliana Rodrigues, Jonás Fernández, Hugues Bayet, Péter Niedermüller, Roberto Gualtieri, Sergio Gutiérrez Prieto, Demetris Papadakis, Pier Antonio Panzeri, István Ujhelyi, Michela Giuffrida, Tibor Szanyi, Isabelle Thomas, Elena Valenciano, Iris Hoffmann, Momchil Nekov, Kati Piri, Doru-Claudian Frunzulică, Claudia Tapardel, Theresa Griffin, Viorica Dăncilă, Elena Gentile, Matthias Groote, Goffredo Maria Bettini, Isabella De Monte,

**Gabriele Preuß, Susanne Melior, Sylvia-Yvonne Kaufmann,
Massimo Paolucci, Andrea Cozzolino, Renata Briano, Jutta Steinruck,
Nicola Danti, Ricardo Serrão Santos, Caterina Chinnici, Jo Leinen,
Lucy Anderson, Miapetra Kumpula-Natri, Arne Lietz, Damiano Zoffoli,
Victor Negrescu, Nicola Caputo, Liisa Jaakonsaari, Knut Fleckenstein,
Marita Ulvskog, Olle Ludvigsson, Anna Hedh, Jytte Guteland,
Iliana Iotova, Javi López, Martina Werner, Neena Gill, Carlos Zorrinho**
w imieniu grupy S&D

**Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie migracji i sytuacji uchodźców
2015/2833 (RSP)**

Parlament Europejski

- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając Europejską konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
- uwzględniając konwencję genewską z 1951 r. oraz dodatkowy protokół do niej,
- uwzględniając europejską konwencję praw człowieka z 1950 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 12 grudnia 2014 r. na temat migracji w kontekście współpracy UE na rzecz rozwoju oraz z dnia 26 maja 2015 r. na temat nowego globalnego partnerstwa na rzecz eliminacji ubóstwa i na rzecz zrównoważonego rozwoju po roku 2015,
- uwzględniając inicjatywę w sprawie szlaku migracyjnego Róg Afryki–UE, zwaną procesem chartumskim, przyjętą w dniu 28 listopada 2014 r. przez Unię Afrykańską oraz państwa członkowskie i instytucje UE,
- uwzględniając Europejski program Komisji Europejskiej w zakresie migracji z dnia 13 maja 2015 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie ostatnich tragicznych wydarzeń na Morzu Śródziemnym oraz polityki UE w zakresie migracji i azylu¹,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 23 kwietnia 2015 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 grudnia 2014 r.² w sprawie sytuacji w regionie Morza Śródziemnego oraz potrzeby opracowania całościowego podejścia UE do migracji,
- uwzględniając przemówienie przewodniczącego Parlamentu Europejskiego wygłoszone podczas wizyty na Lampedusie w dniach 2 i 3 października 2014 r., upamiętniającej rocznicę tragedii z dnia 3 października 2013 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych z wizyty jej delegacji na Lampedusie w listopadzie 2011 r., w Jordanii w lutym 2013 r. w celu dokonania oceny sytuacji uchodźców z Syrii oraz w Bułgarii w styczniu 2014 r. w celu oceny sytuacji osób ubiegających się o azyl

¹ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0176.

² Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0105.

i uchodźców, szczególnie z Syrii,

- uwzględniając debatę na sesji plenarnej w dniu 9 października 2013 r. poświęconą polityce migracyjnej UE w regionie Morza Śródziemnego, ze zwróceniem szczególnej uwagi na tragiczne wydarzenia u wybrzeży Lampedusy,
- uwzględniając debaty przeprowadzone w Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych PE od początku obecnej kadencji parlamentarnej, w szczególności w dniu 22 lipca 2014 r. na temat wdrożenia komunikatu w sprawie prac Śródziemnomorskiej Grupy Zadaniowej, w dniu 4 września 2014 r. w sprawie działań Fronteksu w regionie Morza Śródziemnego i w sprawie Śródziemnomorskiej Grupy Zadaniowej, a także w dniu 24 września 2014 r. w sprawie piątego sprawozdania rocznego Komisji na temat imigracji i azylu (za 2013 r.) (COM(2014)0288) oraz w sprawie sprawozdania rocznego Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO) na temat sytuacji w dziedzinie azylu w Unii Europejskiej (2013 r.),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 4 grudnia 2013 r. w sprawie prac Śródziemnomorskiej Grupy Zadaniowej (COM(2013)0869),
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 20 grudnia 2013 r.,
- uwzględniając dokument roboczy Komisji z dnia 22 maja 2014 r. na temat wdrażania komunikatu w sprawie prac Śródziemnomorskiej Grupy Zadaniowej (SWD(2014)0173),
- uwzględniając konkluzje przyjęte przez Radę Europejską na posiedzeniu w dniach 26 i 27 czerwca 2014 r., w których określiła ona strategiczne wytyczne dotyczące planowania ustawodawczego i operacyjnego na nadchodzące lata w dziedzinie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości,
- uwzględniając polityczne wytyczne dla przyszłej Komisji przedstawione przez przewodniczącego J.-C. Junckera na posiedzeniu plenarnym Parlamentu w dniu 15 lipca 2014 r.,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 11 września 2014 r. dotyczącą europejskich polityk migracyjnych,
- uwzględniając zobowiązania podjęte przez komisarza ds. migracji, spraw wewnętrznych i obywatelstwa Dimitrisa Avramopoulou podczas wysłuchania przed Komisją Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w dniu 30 września 2014 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 10 października 2014 r. na temat podejmowania działań mających na celu lepsze zarządzanie przepływami migracyjnymi,
- uwzględniając sprawozdanie Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy z kwietnia 2012 r. zatytułowane „Śmierć na Morzu Śródziemnym – kto ponosi odpowiedzialność?”,

- uwzględniając roczne raporty specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. praw człowieka w odniesieniu do migrantów, w szczególności sprawozdanie opublikowane w kwietniu 2013 r. odnoszące się do zarządzania granicami zewnętrznymi UE i jego wpływu na prawa człowieka migrantów, a także sprawozdanie opublikowane w kwietniu 2014 r. w sprawie wyzysku migrantów w pracy,
 - uwzględniając sprawozdanie roczne EASO na temat sytuacji w dziedzinie azylu w Unii Europejskiej (2014 r.),
 - uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że okres letni pokazał ponownie, że migracja nie jest zjawiskiem chwilowym: liczba uchodźców nadal rośnie w wyniku zwiększającej się stale niestabilności granic Europy wskutek konfliktów na Bliskim Wschodzie i w Afryce Subsaharyjskiej, co w połączeniu z rażącym naruszaniem praw człowieka, gwałtownym nasileniem się przemocy i terroryzmu oraz wyniszczającymi skutkami zmiany klimatu po raz kolejny wskazuje na konieczność uczynienia wszystkiego, co w naszej mocy, aby ratować życie osób, które, opuściwszy własny kraj, znajdują się w niebezpieczeństwie, oraz konieczność wywiązywania się przez państwa członkowskie ze zobowiązań międzynarodowych, w tym zobowiązań do ratownictwa na morzu;
 - B. mając na uwadze, że w lutym 2015 r. większość osób ubiegających się o azyl przybyła z Syrii, Afganistanu, Erytrei i Iraku, a ponad dwie trzecie z nich są uprawnione do otrzymania azylu lub ochrony uzupełniającej;
 - C. przypominając o ostatnim szczycie Rady Europejskiej z 25 i 26 czerwca 2015 r. oraz o późniejszym posiedzeniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lipca 2015 r. w Brukseli, na którym przywódcy UE nie zdołali porozumieć się w kwestii mechanizmu relokacji i redystrybucji osób przesiedlonych, a zamiast tego przystali na mechanizm o charakterze dobrowolnym;
 - D. mając na uwadze, że przewodniczący Rady Europejskiej Donald Tusk wezwał w dniu 3 września 2015 r. do przemieszczenia co najmniej 100 000 uchodźców;
 - E. mając na uwadze, że zamiast decyzji podejmowanych dotychczas ad hoc konieczne jest bardziej długofalowe podejście do działań w tym zakresie;
 - F. mając na uwadze, że stanowiska zajmowane przez różne państwa członkowskie UE nadal potwierdzają fakt, że UE ma 28 rozdrobnionych polityk migracyjnych, w tym pewne wątpliwe założenia, którymi należy się zająć jak najszybciej;
 - G. mając na uwadze, że obecna sytuacja w byłej jugosłowiańskiej republice Macedonii, w Serbii i na Węgrzech jest dowodem na żenujący brak solidarności z osobami ubiegającymi się o azyl, niedostateczną koordynację i brak spójnych działań; mając na uwadze, że sytuacja ta prowadzi do chaosu i ciągłego łamania praw człowieka;
 - H. mając na uwadze, że przywódcy niektórych państw członkowskich oraz partie skrajnie prawicowe wykorzystują obecną sytuację do podsycania nastrojów przeciwnych migracji, a winą za kryzys obarczają UE, co prowadzi do wzrostu liczby brutalnych działań skierowanych przeciw migrantom;

- I. mając na uwadze, że brak ujednoliconych procedur i standardów azylowych w państwach członkowskich prowadzi do rozbieżnych poziomów ochrony, a w niektórych przypadkach nawet do niedostatecznych gwarancji dla osób ubiegających się o azyl;
1. głęboko ubolewa nad obecnym kryzysem humanitarnym;
 2. solidaryzuje się z licznymi uchodźcami i migrantami, którzy padli ofiarą niekończącego się konfliktu, poważnego naruszania praw człowieka, wyraźnych błędów w sposobie sprawowania rządów i surowych represji;
 3. wzywa wszystkie państwa członkowskie oraz wszystkie instytucje i agencje europejskie do podjęcia natychmiastowych działań w odpowiedzi na kryzys w rejonie Morza Śródziemnego i w pobliżu granic UE: działań, które – zgodnie z art. 80 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) – powinny opierać się na solidarności i na sprawiedliwym podziale odpowiedzialności, a także na całościowym podejściu uwzględniającym wszystkie aspekty, w tym bezpieczną i legalną migrację, pełne poszanowanie praw podstawowych i podstawowych wartości, współpracę z państwami spoza UE oraz powroty zgodne z prawami podstawowymi i zasadą non-refoulement, poprzez koordynację wewnętrznej i zewnętrznej polityki UE, zwłaszcza wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz polityki handlowej i rozwojowej;
 4. wzywa wszystkie uczestniczące państwa członkowskie do szybkiej i pełnej transpozycji oraz skutecznego wdrożenia wspólnego europejskiego systemu azylowego, co zapewni wspólne europejskie standardy na mocy obowiązującego prawodawstwa;
 5. ubolewa nad faktem, że Rada Europejska nie zdołała wdrożyć inicjatyw zaproponowanych przez Komisję w programie w zakresie migracji z dnia 13 maja 2015 r. polegających na stworzeniu wiarygodnego i wiążącego europejskiego mechanizmu solidarności, który obejmowałby obowiązkowy system przesiedleń wraz z możliwością relokacji między państwami członkowskimi w sytuacjach nadzwyczajnych; uważa, że w tym kontekście i w perspektywie długoterminowej należy koniecznie przystąpić do przeglądu, a następnie do gruntownej zmiany rozporządzenia dublińskiego w celu stworzenia obowiązującego w całej UE, stałego i obowiązkowego systemu relokacji połączonego z mechanizmem sprawiedliwej redystrybucji; wzywa państwa członkowskie, aby do tego czasu w pełni korzystały z kryteriów przewidzianych w rozporządzeniu Dublin III, takich jak klauzule dotyczące dzieci bez opieki i łączenia rodzin oraz klauzule dyskrecjonalne, zapewniając tym samym wspólne europejskie standardy na mocy obowiązującego prawodawstwa;
 6. podkreśla, że w 2014 r. blisko połowa osób ubiegających się o azyl, które przybyły do Europy, była uprawniona do uzyskania azylu lub ochrony uzupełniającej albo otrzymała pozwolenie na pobyt ze względów humanitarnych; w związku z tym podkreśla konieczność wykorzystywania bezpiecznych i legalnych kanałów oraz usprawnienia przyznawania wiz humanitarnych w kodeksie wizowym przez wezwanie państw członkowskich do powszechniejszego udzielania takich wiz;
 7. podkreśla, że oprócz solidnego programu przesiedleń i pamiętając o tym, że szereg państw członkowskich nie dysponuje niezbędnymi zasobami ludzkimi, państwa członkowskie powinny zgodzić się na zapewnienie innych legalnych rozwiązań, takich jak wspomaganie łączenia rodzin, prywatne systemy sponsorowania oraz elastyczne

ustalenia wizowe, w tym wizy dla studentów i pracowników;

8. przypomina, że azyl jest jednym z podstawowych praw człowieka, gwarantowanym prawem międzynarodowym i zobowiązaniami wiążącymi dla wszystkich państw członkowskich; podkreśla zatem, że państwa członkowskie powinny w większej mierze korzystać z dostępnych procedur związanych z rozpatrywaniem pilnych wniosków o ochronę poprzez szersze stosowanie obowiązujących ram prawnych, w tym rozpatrywanie wniosków o azyl składanych w ich konsulatach w państwach trzecich;
9. przypomina, że migracja jest ogólnosiwiatowym i skomplikowanym zjawiskiem, które wymaga również długoterminowego podejścia uwzględniającego jego główne przyczyny, takie jak ubóstwo, nierówność, niesprawiedliwość i konflikty zbrojne; wzywa UE, jej państwa członkowskie i społeczność międzynarodową, by odgrywały większą rolę w rozwiązywaniu konfliktów, a przede wszystkim by pomogły znaleźć trwale rozwiązania polityczne w krajach objętych konfliktami, takich jak kraje Bliskiego Wschodu: Syria i Libia, oraz by nasiliły dialog polityczny, również z organizacjami regionalnymi, obejmujący wszystkie aspekty praw człowieka w celu wsparcia pluralistycznych i demokratycznych instytucji, tworzenia odporności społeczności lokalnych oraz pobudzania rozwoju społecznego i demokratycznego w krajach pochodzenia i wśród ich mieszkańców; w związku z tym apeluje do Komisji o przejęcie inicjatywy i zajęcie się razem z przywódcami światowymi tą priorytetową dla całej społeczności międzynarodowej sprawą; z niecierpliwością czeka na konferencję poświęconą migracji, która ma się odbyć w Valletcie i będzie okazją do konstruktywnego dialogu między UE, Unią Afrykańską i kluczowymi krajami, które wspólnie mogą podjąć zdecydowane działania w celu należytego zajęcia się sytuacją w zakresie migracji;
10. wzywa do stworzenia korytarzy humanitarnych prowadzących przez kraje tranzytu uchodźców (zarówno w rejonie Morza Śródziemnego, jak i Bałkanów Zachodnich) w celu udzielania pomocy humanitarnej oraz zaspakajania podstawowych potrzeb uchodźców i przestrzegania ich praw człowieka; podkreśla, że reakcja humanitarna na kryzys związany z uchodźcami powinna stanowić część bardziej długofalowego planu obejmującego wsparcie dla państw sąsiadujących z krajami pochodzenia uchodźców w zakresie pomocy humanitarnej, który służy zwiększeniu ich potencjału w dziedzinie odbudowy i ochrony, wzmocnieniu roli agencji powiązanych z ONZ, a także poprawie sytuacji politycznej, społecznej i gospodarczej oraz sytuacji w zakresie praw człowieka w krajach rozwijających się, z których uchodźcy pochodzą lub w których przebywają tymczasowo;
11. zwraca się do Komisji o dopilnowanie, by nowe podejście do migracji miało kluczowe znaczenie dla nowych ram rozwoju i przyjęcia celów zrównoważonego rozwoju podczas szczytu ONZ w Nowym Jorku we wrześniu 2015 r.;
12. apeluje do Komisji oraz do jej wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa o zwołanie międzynarodowej konferencji poświęconej kryzysowi związanemu z uchodźcami, w której wzięłyby udział m.in. UE, jej państwa członkowskie, agencje powiązane z ONZ, USA, odnośne międzynarodowe organizacje pozarządowe i kraje arabskie, w celu opracowania wspólnej światowej strategii humanitarnej;

13. wzywa państwa członkowskie do ratyfikacji Międzynarodowej konwencji o ochronie praw wszystkich pracowników migrujących i członków ich rodzin;
14. zwraca uwagę na rozpoczęcie operacji EUNAVFOR Med, która – w ramach szerszych wysiłków na rzecz rozwiązywania kryzysu i ratowania istnień ludzkich na morzu – ma na celu walkę z osobami zajmującymi się przemytem i handlem ludźmi na Morzu Śródziemnym, a także na propozycję przedstawioną przez wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel na nieformalnym posiedzeniu ministrów obrony w dniu 3 września 2015 r. polegającą na objęciu zakresem operacji również pełnego morza w celu przejmowania i unieszkodliwiania statków wykorzystywanych do przemytu uchodźców oraz pomocy w aresztowaniu przemytników;
15. wzywa Komisję, aby w budżecie na 2016 r. i w wieloletnich ramach finansowych przewidziała znaczną swobodę i gotowość budżetową, umożliwiając w ten sposób szybsze udzielanie większego wsparcia tym państwom członkowskim, do których przybywa najwięcej migrantów, oraz wspieranie państw członkowskich w zakresie przyjmowania i integracji uchodźców;
16. apeluje do państw członkowskich i Komisji o zwiększenie poziomu funduszy i środków przeznaczonych na reagowanie na sytuacje kryzysowe w UE i poza jej granicami;
17. wzywa Komisję i państwa członkowskie do pilnego podjęcia kroków na rzecz zwalczania przemocy i mowy nienawiści wymierzonej przeciw migrantom; apeluje też do przywódców UE i państw członkowskich o zajęcie jednoznacznego stanowiska na rzecz solidarności europejskiej, poszanowania godności ludzkiej i praw osób ubiegających się o azyl;
18. rozumie znaczenie podejścia „Hotspot” zapowiedzianego w programie w zakresie migracji dla wzmocnienia wsparcia operacyjnego tuż po przybyciu wnioskodawców, m.in. przy rejestracji i wstępnej obsłudze nowo przybyłych, o ile działanie to będzie uwzględniać również kwestię rozmieszczenia uchodźców w poszczególnych państwach członkowskich oraz jasno ustawi skuteczne i uwzględniające aspekt płci mechanizmy pozwalające ustalić, kto wymaga szczególnej pomocy, i skierować te osoby do odpowiednich służb;
19. wzywa Radę i państwa członkowskie do bezzwłocznego działania i przypomina, że niniejsza rezolucja ma na celu wdrożenie zapowiedzianych już przez Komisję inicjatyw służących zwiększeniu solidarności i podziałowi odpowiedzialności między państwami członkowskimi, w tym nowej propozycji stworzenia stałego mechanizmu relokacji w oparciu o art. 78 ust. 2 TFUE, przy czym dalszy wzrost liczby miejsc relokacji stanowi krok we właściwym kierunku, pamiętając o tym, że Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych opracowuje obecnie sprawozdanie, które będzie odzwierciedlać średnio- i długofalowe założenia polityki migracyjnej Parlamentu; podkreśla, że sytuację uchodźców należy potraktować jak najwyższy priorytet, ponieważ brak działań spowoduje, że do UE będzie stale przybywać jeszcze więcej migrantów w sposób nielegalny i zagrażający ich życiu;
20. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządów i parlamentom państw członkowskich.